

Indywidualizacja oraz dostosowanie wymagań edukacyjnych

do potrzeb ucznia z dysleksją

Uczeń z dysleksją jest dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Jego prawa zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2004 roku w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych (DZ.U. z 2004r. Nr 199, poz. 2046) z późniejszymi zmianami.

W myśl tego rozporządzenia nauczyciel jest obowiązany na podstawie opinii publicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej, w tym publicznej poradni specjalistycznej, dostosować wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się.

Indywidualizacja oraz dostosowanie wymagań wobec ucznia możliwe jest dzięki znajomości poziomu rozwoju funkcji percepcyjno – motorycznych niezbędnych w procesie nauki czytania i pisanie oraz konkretnych trudności z jakimi dany uczeń się spotyka. Nauczyciel może uzyskać takie informacje właśnie na podstawie opinii psychologiczno – pedagogicznej ucznia. Z opinią powinni zapoznać się wszyscy nauczyciele uczący dziecko z dysleksją ponieważ trudności mogą występować na każdym przedmiocie.

Forma w jakiej indywidualizacja ma być realizowana powinna zostać wypracowana przez zespół wszystkich nauczycieli uczących uczniów z dysleksją w danej szkole. Pomocne w tym mogą być opracowania zawarte na stronach Programu Edukacyjno – Terapeutycznego ORTOGRAFFITI, gdzie znajdują się wypracowane przez zespoły nauczycieli – uczestników programu propozycje postępowania wobec ucznia z dysleksją na poszczególnych przedmiotach.

Ucniowie z dysleksją mają problemy przede wszystkim na języku polskim i językach obcych i o tym w środowisku nauczycieli mówi się dużo. Specyficzne trudności z matematyki też są już coraz częściej rozpoznawane. Zapomina się

jednak o tym, że uczeń musi uczęszczać także na inne lekcje, gdzie czeka na niego wiele przeszkód trudnych do pokonania, a wynikających z zaburzonej percepcji wzrokowej, orientacji przestrzennej, percepcji słuchowej czy sprawności manualnej. Dlatego konieczna jest współpraca wszystkich nauczycieli.

Ważnym elementem w pracy z uczniami o specyficznych trudnościach w nauce czytania i pisania jest uświadomienie nauczycielom i rodzicom, że dzieci te są często osobami nie wyróżniającymi się w tłumie lub też osobami zagubionymi wśród innych. Dzięki wysokiemu poziomowi rozwoju intelektualnego rekompensują one sobie braki i niedociągnięcia w wielu sytuacjach. Ich problemy szkolne są jednak widoczne w wielu dziedzinach.

Należy jednak pamiętać, że uczeń z dysleksją to uczeń, który pomimo systematycznej pracy wciąż napotyka na trudności podczas nauki szkolnej, uczeń, który ma swoje prawa ale ma również obowiązki. Jego obowiązkiem jest podjęcie pracy samokształceniowej w domu, która powinna być ukierunkowana przez pedagoga, terapeutę czy nauczyciela. Praca związana z korygowaniem i wyrównywaniem konkretnych braków ujawniających się w nauce różnych przedmiotów.

Bardzo dobrym rozwiązaniem tego problemu jest zredagowanie przez nauczycieli uczących uczniów z dysleksją „kontraktu”, o którym wspomina prof. M. Bogdanowicz w „Dekalogu dla nauczycieli”. W kontrakcie zawarte powinny być reguły współpracy między nauczycielem, rodzicem i uczniem, który ucznia uczyni odpowiedzialnym za pracę nad sobą, rodziców za pomaganie uczniowi, a nauczyciela za bycie ich doradcą.

Opracowany przez nauczycieli kontrakt powinien zawierać prawa oraz obowiązki uczniów z dysleksją związane z indywidualnymi wymaganiami i oceną dostosowaną do trudności ucznia. Prawa nabywa uczeń wówczas, gdy spełnia określone w kontrakcie obowiązki. O kontrakcie – zarówno przywilejach jak i obowiązkach powinni wiedzieć wszyscy uczniowie, rodzice i nauczyciele uczący w klasie, ponieważ pozwoli to na uniknięcie niedomówień w sytuacjach odmiennego oceniania ucznia z dysleksją i egzekwowania wykonania zalecanej pracy. Wszystkie strony zawierające układ uczeń – rodzic – nauczyciel podpisują zobowiązanie przestrzegania warunków kontraktu.

Oprócz umowy na płaszczyźnie uczeń – rodzic – nauczyciel musimy zwrócić szczególną uwagę na ścisłą współpracę pomiędzy tymi trzema grupami. Ujednolicenie pracy ucznia w szkole i w domu, opracowanie planu działania

naprawczego gwarantuje szybszy i bardziej widoczny efekt. A i dla nauczyciela łatwiejszym zadaniem będzie ukierunkowanie pracy ucznia, który w domu solidnie wykona wszelkie powierzone mu zadania pod kierunkiem rodzica

O kontrakcie można również przeczytać w książce M. Bogdanowicz, A. Adryjanek „Uczeń z dysleksją w szkole”.

Jak jest?

Gdzieś wśród wielkich kontynentów żyje sobie uczeń.....nie znajdujący miejsca pośród rówieśników, zagubiony w tłumie...

ó czy u...hmm... ciekawie..... może ż a nie rz jest w żabie...niewiadomych wciąż jest tyle, że „chuśtafki” nikt nie odkryje...

Piłka dla Niego zbyt szybko się

toczy,

żaba ma zbyt dużo palców,

gwiazdozbiory właściwie są nie do wyłowienia wśród milionów świecących gwiazd...

Cyferki są zbyt trudne do opanowania, teksty w książce mało zrozumiałe a i czas biegnie jakoś bardzo

niewymiarowo...

Muzyczne nutki czy teksty piosenek to trudna do opanowania umiejętność.

Jak być powinno???

Jest wśród innych, z nimi współpracuje ... pod czujnym okiem specjalisty...

Jego kariera szkolna przebiega wg określonego planu wyznaczonego TYLKO dla niego

z uwzględnieniem każdego z kierunków....

Rodzie i nauczyciele współpracuj z sobą ułatwiając
prac nad popraw samopoczucia i znalezieniem si wsród

przyjacid...

On sam wie, że wyłacznie jego praca i jego chęci dadzą oczekiwane

efekty...